

Illecebris erat, & grata novitate morandus
 Spectator, functusque sacris & potus, & exlex.
 Vide de ortu comœdiæ tragœdiæque fusius disse-
 rentes Anton. Sebast. Minturnum *de Poëta Lib. III.*
p. 252. & 262. Polyd. Vergilium *de Rerum Inven-*
toribus Lib. I. Cap. X. nec non Gerard. Joan. Vossium
Poëtic. Institut. Lib. II. Cap. XII. & XXIII.

§. XXII.

Dramatum apud Græcos quatuor erant spe-
 cies, Tragica, Comica, Satyrica & Mimica. *Tragœdia*
 (quasi *τράγος ὠδὴ* dicta, quod hirco victori in præ-
 mium oblato, per eam certarent) negotia gravia,
 atque illustrium personarum actiones repræsentaba-
 bat. *Comœdia* (*παρὰ τὰς κώμας καὶ ὠδὴν*, quasi *κωμῳδία*
 a plerisque deducta, quod per pagos ab agricolis
 primum ad urbanorum vitia carpenda exercita sit)
 res viles, privatorumque ac tenuioris conditionis
 hominum, ut servorum, coquorum & similibus
 mores exhibebat. In *Satyra* tragici poëtæ non re-
 ges aut heroes, sed jocandi causa satyros inducebant,
 quorum lusibus spectatores inter seria delectarentur.
Mimi denique facta & negotia sola, ut ita loqui
 liceat, gesticulatione exprimebant. Quibus ulti-
 mis duabus speciebus Romanorum *Attellana* &
Planipedia respondebant, ubi hominum actiones
 asperioribus verbis, multaque petulantia perstrin-
 gebantur. Sed ambæ demum, postquam degene-
 rarunt, ob insolentiam eliminatæ sunt, ac satyra
 quidem a Lucilio, (qui teste Plinio *in Prefat. Hi-*
stor. Natur. primus styli nasum condidit) versibus

Dramatum
apud Græ-
cos quatu-
or species.
Satyra.
Tragœdia.
Comœdia.

Ars mimi-
rum.